Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17Co/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6015201479
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zita Nagypálová
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2018:6015201479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: Z. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. X/X, XXX XX G. I., právne zastúpený JUDr. Jozefom Vančom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom M. R. Štefánika 60/A, 33, 036 01 Martin, proti žalovanej: Univerzita Mateja Bela Banská Bystrica, so sídlom Národná 12, 974 01 Banská Bystrica, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, v konaní o zaplatenie 1 000 000,- Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/29/2016 - 205 zo dňa 05. septembra 2017 ako súdu prvej inštancie, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým žalobu zamietol, potvrdzuje.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku na náhradu trov konania mení tak, že žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania v plnom rozsahu do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 000 000,- Eur titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci - žalovanej pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) (prvý výrok) a vyslovil, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnej výške proti žalobcovi (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že podľa žaloby mala byť škoda a nemajetková ujma spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovanej ako verejnej vysokej školy spočívajúcim v tom, že mu ako študentovi neumožnila pristúpiť k obhajobe diplomovej práce vo frankofónnom štúdiu v odbore Analýza konfliktov a násilia, hoci na to splnil všetky stanovené podmienky, v dôsledku čoho žalobca nezískal v danom odbore francúzsky diplom a titul, čo nemohol následne využiť pri svojom kariérnom uplatnení. Súd prvej inštancie na námietku žalovanej o premlčaní práva žalobcu na náhradu škody uviedol, že toto právo nie je premlčané s poukzaom na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd prvej inštancie mal však za to, že žalobca ako poškodený neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania naplnenia predpokladov objektívnej zodpovednosti štátu za škodu: vzniku škody, konania škodcu - žalovanej a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním (nesprávnym úradným

postupom) žalovanej, a preto žalobu zamietol. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol aj s poukazom na ust. § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1, § 15, §17 ods. 1, § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v dôsledku plného úspechu žalovanej v konaní.

4. Proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d) e) a f) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) t.j. z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že súd prvej inštancie nepoučil v konaní vypočutých svedkov v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, nepoučil ich o povinnosti nič nezamlčať a o trestnoprávnych následkoch krivej svedeckej výpovede, o čom svedčí zvukový záznam z pojednávania. Nesprávne skutkové zistenia odvíjal žalobca od spochybňovania skutočností uvedených vo výpovediach svedkov s poukazom na ním v odvolaní označené listinné dôkazy. Napokon namietal nevypočutie ním navrhovaných svedkov v konaní, ktorých výpovede boli podľa neho potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

5. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, nakoľko sa stotožnila so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne predpokladov zodpovednosti za škodu a uplatnila si trovy odvolacieho konania.

7. Žalobca v replike trval na podanom odvolaní a bližšie rozvinul svoje úvahy uvedené v odvolaní.

8. Žalovaná sa k replike žalobcu nevyjadrila.

9. Prvoinštančné konanie sa začalo dňa 24. 11. 2015 za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) a pokračovalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Súd prvej inštancie rešpektujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 C. s. p., podľa ktorého sa nový procesnoprávny predpis použije aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, prejednal a rozhodol vec už podľa ustanovení C. s. p. Rovnako odvolanie žalobcu bolo podané na súd prvej inštancie už za účinnosti Civilného sporového poriadku. Odvolací súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. pri prejednaní odvolania aplikuje v zmysle príkazu § 470 ods. 1 C. s. p. ustanovenia tohto zákona.

10. Odvolací súd preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu vád týkajúcich sa procesných podmienok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, prvý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny, aj keď z iného právneho dôvodu než uviedol súd prvej inštancie a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Vo výroku o trovách konania bol rozsudok zmenený podľa § 388 C. s. p.

11. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca uplatnil len odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. - konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorá spočíva v nepoučení svedkov pred ich výsluchom v súlade s C. s. p., odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vychádzal z výpovedí vypočutých svedkov, ktoré boli v rozpore s inými dôkazmi a odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. - súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné

na zistenie rozhodujúcich skutočností spočívajúci v tom, že nevypočul žalobcom navrhnutých svedkov. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a) C. s. p. - neboli splnené procesné podmienky a písm. b) - porušenie práva na spravodlivý proces žalobca v odvolaní nijako nekonkretizoval, neuviedol, v čom konkrétne majú spočívať, preto nie sú dané. Odvolací súd nesplnenie procesných podmienok konania, ktoré skúma aj bez návrhu nezistil.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu sa v prvom rade mal súd prvej inštancie zaoberať otázkou pasívnej vecnej legitimácie žalovanej v tomto spore (pričom z obsahu spisu ani z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie táto skutočnosť nevyplýva) a až následne v prípade, že by bol názoru, že žalovanej svedčí pasívna vecná legitimácia, mal pristúpiť k dokazovaniu predpokladov zodpovednosti za škodu. Ak totiž žalovanému pasívna vecná legitimácia vyplývajúca z hmotného práva nesvedčí, t.j. ak nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, uloženia ktorej sa žalobca žalobou domáha, nemôže byť na ňu zaviazaný, a preto už z tohto dôvodu je nutné žalobu zamietnuť bez potreby vykonávania dokazovania predpokladov zodpovednosti za škodu. V tejto súvislosti odvolací súd v zmysle § 382 C. s. p. vyzval strany sporu (žalobcu a žalovanú), aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia § 2, § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení v spojení s § 5 ods. 1 a prílohou č. 1 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci podľa odvolacieho súdu rozhodujúce. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedeného vo výzve podľa § 382 C. s. p. vzhľadom na skutkové vymedzenie práva uplatneného žalobou ako práva na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci (žalovanou) jej nesprávnym úradným postupom týkajúcim sa práv, právom chránených záujmov a povinností fyzickej osoby (študenta) podľa zákona č. 514/2003 Z.z., spočívajúcim v neoprávnenom nepripustení k obhajobe diplomovej práce a tým nezískaní francúzskeho diplomu a titulu, je pre rozhodnutie tohto sporu teda potrebné ustáliť, či subjektom zodpovedným za škodu je štát - Slovenská republika, v ktorej mene koná žalovaná ako verejná vysoká škola a verejnoprávna a samosprávna inštitúcia, resp. priamo žalovaná.

13. K výzve odvolacieho súdu žalobca uviedol, že má za to, že pripustenie ku skúške, jej samotné vykonávanie a po jej úspešnom absolvovaní udelenie diplomu s tým spojenými právnymi účinkami je nepochybne prenesený výkon štátnej správy a zodpovedným za prípadnú škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom by mal byť štát.

14. Žalovaná na výzvu odvolacieho súdu namietla jej pasívnu vecnú legitimáciu v spore, nakoľko podľa nej svedčí štátu.

15. Uvedené vyjadrenia strán sporu im boli navzájom doručené odvolacím súdom na vedomie.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

18. Podľa § 2 písm. b) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. na účely tohto zákona orgán verejnej moci je orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon č. 131/2002 Z.z.“) verejná vysoká škola je verejnoprávna a samosprávna inštitúcia, ktorá sa zriaďuje a zrušuje zákonom. Zákon tiež ustanoví jej názov, začlenenie (§ 2 ods. 13) a sídlo. Ak sa verejná vysoká škola člení na fakulty, pri jej zriadení sa súčasne zriaďujú aj tieto fakulty.

21. Podľa prílohy č. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., v ktorej je uvedený ZOZNAM VEREJNÝCH VYSOKÝCH ŠKÔL je v tomto zozname uvedená aj Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici.

22. Pri skutkovom vymedzenia žalobného nároku žalobcom je zrejmé, že aj keď škodu a nemajetkovú ujmu mal spôsobil orgán verejnej moci - žalovaná ako verejná vysoká škola jej nesprávnym úradným postupom, aj pri preukázaní, že tomu tak bolo, je zodpovedným za takúto škodu a nemajetkovú ujmu v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. (ktoré na vec aplikoval aj súd prvej inštancie) štát - Slovenská republika, on je teda nositeľom hmotnoprávnej povinnosti na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaná v spore o náhradu škody len koná v mene štátu, jej samotnej však pasívna vecná legitimácia v takomto spore nesvedčí, preto súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu voči žalovanej, aj keď z nesprávneho dôvodu. Prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je teda vecne správny, nakoľko záväznou je len výroková časť rozhodnutia, nie aj jeho odôvodnenie, hoci z neho vychádza. Vzhľadom na uvedené odvolacie námietky žalobcu vzťahujúce sa k vykonávaniu dokazovania súdom prvej inštancie sú bez právnej relevancie, nakoľko dokazovanie ohľadom predpokladov zodpovednosti za škodu a nemajetkovú ujmu nebolo nutné vykonávať.

23. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj závislý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovanej na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol, v akej lehote má žalobca povinnosť ju zaplatiť žalovanej. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval tento údaj. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. V druhom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu. Lehota na plnenie je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. taktiež od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).